

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Verwaltungsgerichtshof – Austria) – w postępowaniu wszczętym przez CX

(Sprawa C-629/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Międzynarodowy przewóz drogowy – Układ ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją – Artykuł 9 – Protokół dodatkowy – Artykuły 41 i 42 – Swoboda świadczenia usług – Klauzula „standstill” – Decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE – Turcja – Artykuły 5 i 7 – Swoboda przepływu towarów – Przepisy krajowe ograniczające prawo trudniących się przewozem towarów przedsiębiorców z siedzibą w Turcji do swobodnego przemieszczania się ich pojazdów na terytorium danego państwa członkowskiego – Obowiązek uzyskania zezwolenia w granicach kontyngentu ustalonego na podstawie umowy dwustronnej zawartej między państwem członkowskim a Turcją albo zezwolenia wydanego na konkretny przewóz wiążący się z nadrzędnym interesem publicznym)

(2018/C 319/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

CX

przy udziale: Bezirkshauptmannschaft Schärding

Sentencja

Postanowienia Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r. przez Republikę Turcji oraz przez państwa członkowskie EWG i Wspólnotę, zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty decyzją 64/732/EWG Rady z dnia 23 grudnia 1963 r., protokołu dodatkowego, podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli oraz zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r., i decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. dotyczącej wprowadzenia ostatniego etapu unii celnej powinny być interpretowane w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego takim jak przepisy sporne w postępowaniu głównym, na podstawie których prowadzące działalność w zakresie drogowego przewozu towarów przedsiębiorstwa z siedzibą w Turcji nie mogą wykonywać takiego przewozu do miejsca przeznaczenia w tym państwie członkowskim lub przez jego terytorium, chyba że posiadają dokumenty wydane w granicach kontyngentu ustalonego dla tego rodzaju przewozu na podstawie dwustronnej umowy zawartej między tym państwem członkowskim a Republiką Turcji lub uzyskały pozwolenie ze względu na przemawiający za tym nadrzędny interes publiczny, pod warunkiem jednak, że przepisy te nie ustanawiają żadnych nowych ograniczeń swobody świadczenia usług w rozumieniu art. 1 protokołu dodatkowego, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanese SpA (ATM) / Iveco Orecchia SpA

(Sprawa C-14/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Dyrektywa 2004/17/WE – Artykuł 34 – Dostawa części zamiennych do autobusów i trolejbusów – Specyfikacje techniczne – Produkty równoważne – Możliwość przedstawienia dowodu równoważności po udzieleniu zamówienia)

(2018/C 319/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM)

Strona przeciwna: Iveco Orecchia SpA

Sentencja

Artykuł 34 ust. 8 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych należy interpretować w ten sposób, że jeżeli specyfikacje techniczne, które znajdują się w dokumentacji zamówienia, odnoszą się do znaku towarowego, danego pochodzenia lub danej produkcji, podmiot zamawiający powinien wymagać, aby oferent przedstawił już w jego ofercie dowód równoważności oferowanych przez niego produktów w stosunku do tych określonych w rzeczonych specyfikacjach technicznych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 29.5.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus – Finlandia) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. / Rajavartiolaitos

(Sprawa C-15/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza sporządzona w Montego Bay – Artykuł 220 ust. 6 – Uprawnienie państwa nadbrzeżnego do zapewnienia wykonania przepisów – Właściwość Trybunału do dokonywania wykładni przepisów prawa międzynarodowego – Dyrektywa 2005/35/WE – Zanieczyszczenie pochodzące ze statków – Artykuł 7 ust. 2 – Konwencja Marpol 73/78 – Zrzut oleju z obcego statku przepływającego przez wyłączną strefę ekonomiczną – Okoliczności, w których państwo nadbrzeżne może wszcząć postępowanie przeciwko obcemu statkowi – Wolność żeglugi – Ochrona środowiska morskiego – Poważne szkody lub zagrożenie poważnymi szkodami dla wybrzeża, związanych z nim interesów lub jakichkolwiek zasobów morza terytorialnego lub wyłącznej strefy ekonomicznej – Niepodważalne dowody)

(2018/C 319/06)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Strona pozwana: Rajavartiolaitos

Sentencja

1) Artykuł 220 ust. 6 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, sporządzonej w Montego Bay dnia 10 grudnia 1982 r., oraz art. 7 ust. 2 dyrektywy 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczeń pochodzących ze statków oraz wprowadzenia sankcji, w tym sankcji karnych, za przestępstwa związane z zanieczyszczeniami, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2009/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że wyrażenie „wyraźne, obiektywne dowody” w rozumieniu art. 220 ust. 6 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz wyrażenie „niepodważalne dowody” w rozumieniu art. 7 ust. 2 dyrektywy 2005/35 odnosi się nie tylko do okoliczności popełnienia naruszenia, ale również do dowodu na okoliczność zaistnienia jego skutków.